

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/59/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2519010183
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2519010183.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci odsúdeného W. A., v konaní o návrhu odsúdeného o povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany zo dňa 12.02.2020 pod sp. zn. 8Nt/45/2019, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 31.03.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného W. A., nar. XX.XX.XXXX v A., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd I. stupňa podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného W. A., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom A. XXX, t. č. vo výkone trestu v ÚVTOS Ilava, na povolenie obnovy konania pôvodne vedeného na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 8T/30/2017 zamietol, nakoľko neboli zistené podmienky obnovy konania uvedené v § 394 Trestného poriadku.

Súd I. stupňa svoje rozhodnutie právne odôvodnil predovšetkým tým, že za skutočnosť skôr neznámu v zmysle § 394 odsek 1 Trestného poriadku nemožno považovať prípadné zmeny predpisov hmotného práva, keďže táto zmena v čase vyhlásenia pôvodného rozhodnutia objektívne neexistovala (súd I. stupňa poukázal zároveň na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 26.7.2019 pod sp. zn. I. ÚS 142/2018) a teda nemohla byť zohľadňovaná, prípadne aplikovaná pri procese rozhodovania.

Súd I. stupňa ďalej poukázal aj na stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR pod č. Tpj 44/2013, z ktorého vyplýva, že podmienky obnovy konania sa netýkajú zmeny právneho stavu, t.j. zákonných predpokladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu, pričom splnením podmienky pre obnovu konania „ex lege“ je tá právna skutočnosť, ak ústavný súd vyslovil nesúlad zákona s ústavou (§ 41b odsek 1 zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky), čo však v danom prípade zistené nebolo.

Z obsahu spisového materiálu tiež súd I. stupňa zistil, že pri kvalifikácii trestného činu pri svojom rozhodovaní vychádzal z ustanovení § 212 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutkov aj v čase vyhlásenia rozsudku, a to aj vzhľadom na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na zjednotenie výkladu zákona v otázkach právnej kvalifikácie skutku vykazujúceho znaky jednočinného súbehu trestného činu krádeže vlámaním podľa § 212 Trestného zákona a trestného činu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 Trestného zákona spáchaného závažnejším spôsobom - vlámaním v zmysle § 138 písmeno e) Trestného zákona, pomeru špeciality a zásady ne bis in idem, sp. zn. Tpj 78/2011 prijatého 12. decembra 2011. Podľa tohto stanoviska, ak si páchatel prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní, spôsobí tak malú škodu a spácha čin vlámaním, naplní zákonné znaky zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona, pri použití § 138 písmena e) Trestného zákona. Takéto posúdenie činu jeho podradením pod kvalifikovanú skutkovú podstatu je v pomere špeciality ku kvalifikácii skutku podľa § 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, ktorá sa použije len vtedy, ak páchatel krádežou vlámaním nespôsobí ani malú škodu (§ 125 odsek 1 Trestného zákona).

Vychádzajúc z vyššie uvedeného mal súd I. stupňa za to, že u odsúdeného neboli splnené podmienky na povolenie obnovy konania v zmysle § 394 odsek 1 Trestného poriadku, preto návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď do zápisnice o verejnom zasadnutí sťažnosť odsúdený (č. I. 31 spisu), ktorú podrobne písomne zdôvodnil prostredníctvom právneho zastúpenia (č. I. 33 spisu).

Okresný prokurátor sa vzdal sťažnosti.

Odsúdený v písomných dôvodoch sťažnosti v uviedol, že z dôvodu zmeny ustanovenia § 212 Trestného zákona, došlo k úprave skutkovej podstaty trestného činu krádeže v prospech páchatel'ov a podľa mienky odsúdeného sa daná právna úprava vzťahuje aj na jeho prípad, keďže jeho konaním bola spôsobená malá škoda. Uložený trest pokladá odsúdený za neprimerane prísny. Vzhľadom na uvedené navrhuje, aby sťažnostný súd povolil obnovu konania a zároveň zrušil rozsudok Okresného súdu Piešťany sp. zn. 8T/30/2017 zo dňa 16.04.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5To/107/2018 zo dňa 10.04.2019.

Krajský súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti, na to oprávnenou osobou, podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Plniac prieskumnú povinnosť sťažnostný súd konštatuje, že súd I. stupňa pri rozhodovaní o návrhu odsúdeného vykonal všetky potrebné dôkazy pre objektívne a zákonné rozhodnutie, následne tieto dôkazy posúdil a vyhodnotil individuálne i v ich súhrne a dospel k správne mu záveru o tom, že v danom prípade podmienky pre prípadnú obnovu konania neboli splnené.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Sťažnostný súd konštatuje, že pre povolenie obnovy konania vo všeobecnosti musia byť kumulatívne splnené dve podmienky. Musia nastať skutočnosti súdu skôr neznáme a zároveň musia byť spôsobilé privodiť priaznivejšie rozhodnutie pre páchatel'a v tomto prípade vo výroku o vine a treste.

Možnosť zasahovania do právoplatných rozhodnutí súdu je však v súlade so zásadou nemennosti právoplatných rozhodnutí pre zaručenie právnej istoty striktné obmedzená určením procesných zákonných kritérií uvedených v citovanom ustanovení § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Zo systematického zaradenia inštitútu obnovy konania medzi mimoriadne opravné prostriedky je zrejmé, že konanie o povolenie obnovy konania nedochádza k opätovnému prehodnoteniu veci, ale jedná sa len o posúdenie, či nová skutočnosť, ak je vôbec daná, spôsobuje takú zmenu dôkaznej situácie, že by bolo potrebné obvineného spod obžaloby oslobodiť, alebo uznať za vinného podľa miernejšieho ustanovenia zákona.

Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorého účelom je odstrániť nedostatky skutkových zistení už právoplatných rozhodnutí, a to v prípadoch, keď príčiny zistených nedostatkov vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozhodnutia.

Odsúdeným produkované dôkazy po vecnej stránke nie sú takého charakteru, aby zakladali a spĺňali podmienky pre povolenie obnovy konania tak, ako to má na mysli ustanovenie § 394 Trestného poriadku.

V prvom rade je potrebné uviesť, že prvostupňový súd v súlade so zákonom vyložil citované ustanovenie Trestného poriadku v tom zmysle, že súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania musí v prvom rade skúmať existenciu nových skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych a až následne potom zisťuje, či takéto nové skutočnosti alebo dôkazy samy osebe alebo v spojitosti s už známymi môžu odôvodniť iné rozhodnutie týkajúce sa viny alebo trestu.

Prvostupňový súd sa v predmetnom konaní dôsledne vysporiadal so skutočnosťami, ktoré by podľa názoru odsúdeného mohli zakladať dôvody pre povolenie obnovy konania a svoje rozhodnutie aj v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Trestného poriadku odôvodnil, pričom sťažnostný súd si všetky závery okresného súdu prezentované v napadnutom uznesení osvojil a v celom rozsahu na ne odkazuje bez potreby opakovania týchto dôvodov vo svojom sťažnostnom uznesení. V tejto súvislosti sťažnostný súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a v prípade, ak sa sťažnostný súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne nie je potrebné, aby tieto opakovával vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23. januára 2018).

Aj podľa názoru sťažnostného súdu tak, ako to konštatoval v napadnutom uznesení okresný súd je možné bez akýchkoľvek pochybností konštatovať, že odsúdený W. A. nepredložil súdu žiadne také skutočnosti, ktoré by mohli založiť zákonný dôvod pre povolenie obnovy konania.

Jednou z nových skutočností v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania, ktorú odsúdený namieta aj v sťažnostnom konaní, je novela Trestného zákona účinná od 01.08.2019, kde došlo k zmene ustanovenia § 212 oproti predchádzajúcej úprave. Novela trestného zákona však sama o sebe nie je dôvodom na povolenie obnovy konania. Trestný zákon v § 2 upravuje jeho časovú pôsobnosť, pričom zakotvuje zásadu posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu podľa zákona účinného v čase, kedy bol trestný čin spáchaný. V časovej pôsobnosti je vyjadrená aj ústavná zásada vylúčenia retroaktivity (spätnej pôsobnosti), ak by to bolo pre páchatel'a nepriaznivejšie. Použitie retroaktivity v prospech páchatel'a je však povinné. Možná je však v tomto prípade konkurencia viacerých zákonov a to všetkých zákonov od času spáchania trestného činu do vynesenia rozsudku. Za priaznivejší z viacerých zákonov platných v čase od spáchania trestného činu do vynesenia rozsudku treba považovať ten zákon, ktorý pri použití súhrnu všetkých jeho ustanovení vzťahujúcich sa na súdený trestný čin poskytuje miernejší výsledok pre obvineného. Tak ako je uvedené, ustanovenie § 2 Trestného zákona má na zreteli zmeny trestného zákona iba v období od spáchania trestného činu do vyhlásenia rozsudku, pričom vo veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 8T/30/2017 bol rozsudok vyhlásený dňa 16.04.2018, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 10.01.2019, sp. zn. 5To/107/2018, kedy bola vec právoplatne skončená. Zmena Trestného zákona v ustanovení § 212 nadobudla účinnosť dňom 01.08.2019, teda po vyhlásení rozsudku v danej veci ako aj po nadobudnutí jeho právoplatnosti.

Dôvodom obnovy konania môžu byť len tie skutočnosti, ktoré nastali do vyhlásenia rozhodnutia súdu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20.8.2009, sp. zn. 6Obo 57/2009). Ustanovenie § 349 odsek 1 Trestného poriadku upravuje podmienky obnovy konania, ktoré sa týkajú nedostatkov skutkových zistení, vrátane osoby páchatel'a - ako skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. Netýkajú sa zmeny právneho stavu, t. j. zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu (stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj 44/2013). Preto aj podľa názoru sťažnostného súdu, obnova konania z dôvodu zmeny ustanovenia § 212 Trestného zákona s účinnosťou od 01.08.2019 tak nie je dôvodná.

Správne súd I. stupňa poukázal aj na Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. novembra 2013, sp. zn. Tpj 44/2013 (na zjednotenie výkladu a aplikácie ustanovenia § 394 ods. 1 Trestného poriadku o obnove konania v súvislosti s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2012, sp. zn. PL. ÚS 106/2011, týkajúcim sa ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona, časti za bodkočiarkou), ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR číslo 6 ročník 2014. Podľa časti právnej vety I. predmetného stanoviska ustanovenie § 394 odsek 1 Trestného poriadku upravuje podmienky obnovy konania, ktoré sa týkajú nedostatkov skutkových zistení, vrátane osoby páchatel'a ako skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. Netýkajú sa zmeny právneho stavu, t. j. zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu.

Záverom sťažnostný súd uvádza, že v konaní o obnove konania neplatí revízny princíp, podľa ktorého by bol sťažnostný súd oprávnený skúmať správnosť všetkých výrokov napadnutého rozhodnutia (Rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 02.11.2017, sp.zn. 5To/57/2017).

Keďže návrh odsúdeného pri rozumnej miere posudzovania a porovnávania (poukazujúc na vyššie uvedené úvahy) neobsahuje žiadne nové skutočnosti (príp. dôkazy) skôr súdu neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu, krajský súd nemal dôvod spochybniť rozhodnutie prvostupňového súdu a preto sťažnosť odsúdeného v zmysle § 193 ods.1 písm. c/ Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.